

Vstúpenie JK na nebo – 30.5.2019

Spojené

Milosť vám a pokoj od Pána a Spasiteľa Ježiša Krista.

1 Kráľov 8:27-28 „*Veď či môže prebývať Boh na zemi? Hľa, ani nebesá a nebesá nebies Ťa nemôžu obsiahnuť! O čo menej tento dom, ktorý som postavil. Obráť sa s pozornosťou k modlitbe svojho sluhu a k jeho úpenlivej prosbe, Hospodine, Bože môj, vyslyš volanie a modlitbu, ktorú sa dnes pred Tebou modlí Tvoj služobník*“.

Nepísaným pravidlom je, že na sviatok Vstúpenia Ježiša na nebo, zväčša prší. Akoby aj tým dažd'om Pán Boh naznačoval, že **medzi zemou a nebom nie je až taká priepasť, ako by sa to mohlo zdať**. Veď sa aj hovorí, že medzi nebom a zemou niečo je, nejaký neviditeľný svet. Ale nie je to tretia časť stvoreného sveta, ale je to priestor, kde sa spája to nebeské s tým pozemským. Je to priestor, kde bytosti sveta nebeského – anjela zostupujú na pomoc ľuďom a tiež, aby bojovali za Božie veci. A zároveň je to priestor, kde vystupujú naše modlitby, prosby a túžby, aby nám ich nebo, Pán Boh, osud, pomohli zrealizovať. Lenže nemôžeme zostať iba pri tom, že niekde na polceste sa spája to nebeské s tým zemským. Pán Boh totiž urobil oveľa viac. On išiel ďalej ako iba na polcestu, čakajúc, že my Mu vykročíme v ústrety.

Keď dnes chceme hovoriť o tom, čo znamená sviatok Vstúpenia, musíme prejsť na začiatok – na zostúpenie. Táto zem nie je Ježišov pôvodný domov, Jeho vlasť. On pochádzal z neba, je nebeský. No obetoval sa, všetkého sa vzdal, stal sa človekom, aby sa nám priblížil. Nešiel - ako som hovorila – iba do polcesty a nečakal, že my prideme za Ním. Nikdy by sa tobo nedočkal. Preto musel prejsť celú cestu až sem na zem, k nám, do nášho reálneho ľudského, no hriešneho života, na tento - síce Boží, ale našimi nepravosťami porušený – svet.

Stal sa nám blízky totálne (pravda okrem hriechu), aby sme raz my boli totálne blízko Jemu. No znovu nie tu, na tomto svete, ktorý tlačíme svojim hriechom, v jeho rôznych podobách, k zániku, ale tam, kde sa hriech nedostal, kde všetko nezničil – tam, v nebi, sa dostaneme do Božej blízkosti. Za to patrí vďaka Pánovi Ježišovi, lebo hoci On odišiel, zanechal nám tu zaslúbenie, že sa opäť vráti, aby sme my boli tam, kde je On. Je to nádej do všetkého zlého, negatívneho, do chorôb, bolestí, smrti: nebudeme tu naveky. Pán Ježiš nám pripravuje miesto pri sebe, v Jeho kráľovstve, kde nič zlé nebude. **Príde ten čas, keď tam pôjdeme a nič nám v tom nezabráni, lebo Božia milosť je veľká a neustále sa obnovuje, každé ráno sa nám zjavuje v plnej sile, napriek slabosti našej viery.**

Kráľ Šalamún sa k tomuto Bohu milosti modlí. Uvedomuje si, že Hospodin nie je len tak hocikto - je to všemohúci, všadeprítomný a nad všetko vyvýšený Pán neba a zeme. **Je teda potrebné mať voči Nemu rešpekt, stáť pred Ním v bázni a uvedomovať si zodpovednosť za svoje konanie.** To, že Boh zostúpil na zem, z Neho nerobí bytosť závislú na pocitoch, ktorú by sme mohli len tak obalamutiť alebo pred ktorou by sme nemali stáť v úcte. Práve preto, že Boh sa sklonil k nám, práve preto, že nám pripravuje miesto v nebi, by sme Ho mali sláviť s rešpektom, v postoji pokory a poníženosti pred Tým, ktorému niet podobného „ani hore ani na nebi, ani dolu na zemi“.

Pán Ježiš neodišiel do neba, aby tam hompál'al nohami. Má plné ruky práce s touto zemou, so svojou cirkvou, s prípravou domova pre verných. Nedokážeme Ho plne pochopiť, nevieme Ho dostatočne oceniť, nie sme Mu príliš vďační a niekedy Ho zabúdame urobiť Pánom svojich životov. No aspoň *tým maličkým kúskom našej nedokonalej viery, by sme sa dnes pred našim Pánom a Spasiteľom mali skloniť v pokore a bázni.* Pretože On je „*hoden prijať moc, bohatstvo, múdrosť, silu, česť, slávu aj dobrorečenie!*“ (Zj 5:12).

A hoci taký Hospodin je, Šalamún si uvedomuje, že **nie je ďaleko od nikoho z nás.** Nedokážeme pochopiť svojim pozemským rozumom, ako môže byť Pán Boh všade – v nebi, na zemi, pri každom. Ale je to tak: **hoci vstúpil na nebo, zem neopúšťa.** Zostáva prítomný všade tam, kde sa Jeho slovo zvestuje, prisluhujú sviatosti, kde sa koná dobro a prejavuje láska, tam, kde sa hľadá Jeho vôľa, kde znejú modlitby a chvály. Ježiš je prítomný skrze svojho Ducha v srdci každého veriaceho. Je nám blízky vo svojich zaslúbeniach o Jeho prítomnosti a požehnaní na tomto svete, ale aj v zaslúbeniach o vzkriesení, spasení či večnom živote. Hoci sa Boh nedokáže vtessať do tohto chrámu, ani do nášho srdca, predsa zostáva pri každom z nás. Jeden citát hovorí: „*Boh je tak veľký, že sa nám nezmesť do hlavy, ale je tak pokorný, že sa nám zmestí do srdca*“.

Pán Ježiš neodišiel do neba, lebo sa na svojich vykašľal a náš osud je Mu ľahostajný. Odišiel tam, kde je doma, aby sme tam mali domov aj my. Odišiel, aby nám pripravil miesto. Zároveň odišiel, aby mohol byť znovu prítomný všade, nielen na jednom mieste. Ešte aj v tom nám robí službu: nezostal ako človek na tomto svete, aby sme my chodili za Ním, pravdepodobne do Izraela, ale **odišiel, aby On prišiel za každým z nás, bez ohľadu v akej dobe a na akom mieste sa nachádzame.** Na to by sme nemali zabúdať: „*ajhľa, ja som s vami, po všetky dni, až do konca sveta*“ (Mt 28:20).

Hospodin je s nami, nielen pasívne, ale aktívne: pomáha nám, stojí pri nás a čo je hlavné: **počúva naše modlitby.** Kráľ Šalamún si to plne uvedomuje, keď sa

k Pánovi modlí a dúfa, nie: on vie, že Pán Boh ho počuje. Preto prosí o viac ako iba o počúvanie: prosí o vypočutie a splnenie svojich prosieb. A keďže sa modlí v súlade s Božou vôľou, má zaslúbenie, že Hospodin ho vypočuje. Pán Ježiš ide ešte ďalej: **On nielen počúva, nielen vypočuje, On sa za nás aj prihovára.** Sme predmetom Jeho modlitieb a prosieb. Určite sa modlí za tie prízemné, každodenné a niekedy aj málo dôležité potreby každého z nás. Ale v prvom rade sa modlí za našu spásu, pretože tá je dôležitá. Pre Neho aj pre každého z nás je najdôležitejšie získať večný život. Veď Boh chce, aby sme všetci boli spasení. Urobil pre to všetko, a teraz sa prihovára za nás, aby sme na túto ponuku spásy odpovedali vierou.

Pán Ježiš neodišiel do neba, aby sa nám vzdialil, aby si zakryl uši voči našim prosbám. Nešiel preč preto, lebo Ho nezaujímajú naše potreby. ***On odišiel, aby sme sa s Ním mohli každú chvíľu a na každom mieste rozprávať a v modlitbe Ho prosiť o pomoc, zmilovanie a spasenie.*** Odišiel, no záleží Mu na nás ďalej. Preto nám pomáha dosiahnuť večný život a svojim Duchom povzbudzuje našu dôveru v Neho a našu poslušnosť voči Jeho príkazom. Preto: keď sa modlíme, máme to robiť s dôverou, ktorá je vyjadrená aj v Šalamúnovej modlitbe: „*Obráť sa s pozornosťou k modlitbe svojho sluhu a k jeho úpenlivej prosbe, Hospodine, Bože môj, vyslyš volanie a modlitbu, ktorú sa dnes pred Tebou modlí Tvoj služobník*“.

Mat' Boha v nebi, neznamená: nemať Ho pri sebe na zemi. Je to otázka dôvery. Musíme iba veriť, že Pán Ježiš odišiel do neba, aby vládol tomuto svetu a my sa pred Ním máme skláňať v pokore. Nezostáva nám nič iné iba veriť, že napriek všetkému nám zostáva blízky, aby sme raz mohli byť blízko Jemu v Jeho kráľovstve. Mali by sme veriť, že Pán Ježiš je od nás vzdialený na modlitbu, ktorú počúva, podľa svojej vôle vypočuje a určite plní modlitbu za naše spasenie. Kiežby sme nášmu vyvýšenému a predsa prítomnému Pánovi svojím životom vzdávali česť a slávu, lebo je toho hoden. Amen.